

In Veria

ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΗ ΨΗΦΙΑΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ 04 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2026 | ΕΤΟΣ 5ο - ΦΥΛΛΟ 213 | Ιστοσελίδα: newspaper.inveria.gr | Κυκλοφορεί δωρεάν

Λογοτεχνικό editorial
Ο κ. Χατζής **σελ. 2**

Τ. Μπαρτζώκας: Άδικη και
αδικαιολόγητη η εξαίρεση από την
αποζημίωση προανθικού 2025 για
μήλα, αχλάδια και ρόδια
της Ημαθίας **σελ. 6**

Σημαντικό βήμα για την ενίσχυση της
πρόσβασης στη γνώση από τη Δημόσια
Βιβλιοθήκη Βέροιας - Συνεργασία και με
σύνδεσμο Οινοποιών και Αμπελουργών Νάουσας

σελ. 7

ΑΠΟΨΕΙΣ
Χρήστος Μακρίδης
Δήμος Βέροιας: Η
εγκατάλειψη των χωριών
μας έχει υπογραφή

σελ. 8

Δημήτριος Π. Πυρινός
Η πρώτη τιμητική εκδήλωση
στον Γιώργο Χιονίδη από
την Ένωση Παλαιών
Προσκόπων Βεροίας για το
πνευματικό του έργο

σελ. 9

Αναστάσιος Βασιάδης
Η κοινωνική ευθύνη έναντι
της τρίτης ηλικίας με
αφορμή την Παγκόσμια
Ημέρα Ηλικιωμένων

σελ. 11

**Ολοκληρώθηκε η ΙΑ΄ Εβδομάδα Τοπικής
Ιστορίας & Πολιτισμού της Ε.Μ.Ι.Π.Η.**

Στο επίκεντρο η Δημοσιογραφία και ο Τύπος της Ημαθίας του
20ο και 21ο αιώνα

σελ. 3

Αρθρογραφία
στην εφ. «InVeria»

• **Αδαμάντιος Πορφυρός**
1976 - 1996 - 2026. Από το
«βυθίσατε το Χώρα» στο...
«βυθίζετε τη χώρα»
Σελ. 12

• **Νίκος Γρηγοριάδης**
ΔΥΟ... ΛΟΓΙΑ
Σελ. 14

• **Αλέκος Χατζηκώστας**
Και πάλι ορισμένες σκέψεις
για τις ελληνοτουρκικές σχέσεις
Σελ. 15

ex-Αιρετικά

Η στήλη που σπάει
τα δόγματα...

Με την υπογραφή του
Νίκου Βουδούρη
Σελ. 16

Λογοτεχνικό editorial, του Νίκου Βουδούρη

Ο κ. Χατζής

Έπιας την τελευταία γουλιά του καφέ που ήταν παγωμένος
από ώρα και έσβησες βιαστικά το τελευταίο τσιγάρο του πακέτου.

Λίγο νερό στο πρόσωπο, όχι ικανό για να ξεπλύνει την αργύπνια του βλέμματος, αλλά αρκετό για να ξεγελάσει το δέρμα πως κάπως το προσέχεις.

Έριξες πάνω σου ό,τι βρήκες και με βήμα γοργό κίνησες για το καθιερωμένο ρακί στον καφεéné της γωνίας, στο γνωστό τραπέζι.

Ρεζερβέ για σένα, πάντα άδειο να σε περιμένει, έστω κι αν όλα τ' άλλα ήταν πιασμένα από νωρίς, για τάβλι ή πρέφα.

Με το που ξεπρόβαλλες στον δρόμο, ο καφετζής ετοιμάζε τον μεζέ και γέμιζε το ποτήρι, σαν να 'θελε να σε προλάβει πριν φτάσεις.

Μια μισοφαγωμένη καλημέρα, ένα νεύμα στους γύρω και χανόσουν
στις σκέψεις με το που το ποτήρι άγγιζε τα χείλη σου.

Κάποτε, νεόφερτος στη γειτονιά εγώ, παρατηρούσα δυο-τρεις μέρες τη ρουτίνα και ρώτησα, σχεδόν συνωμοτικά, τον καφετζή: «Μα, ποιος είναι τέλος πάντων αυτός ο κύριος που με τόση αγωνία τρέχεις να του ετοιμάσεις το ρακί;»

«Ο κ. Χατζής», απάντησε, «πελάτης καλός. Κοσμογυρισμένος, ξακουστός. Κάποτε είχε στη βούλεψή του άνδρες πολλούς, μα τώρα πια μόνο το πιστό μου φαίνεται ορίζει τη ζωή του».

Ο κ. Χατζής... Ο άρχοντας και προύχοντας κύριος Χατζής. Τον θυμήθηκα, κάποτε είχαμε πει δυο-τρία τσίπουρα μαζί. Θυμήθηκα την ιστορία του και πώς του τα 'φερε η ζωή.

Ζήτησα από τον καφετζή να στείλει ένα ποτό από μένα, χάριν της παλιάς μας γνωριμίας. Δεν του το πήγε. Είχε ρητή εντολή σε γνωστούς του από το παρελθόν να μην τους δίνει καμία σημασία.

Ίσως από ντροπή, ίσως από ιδιοτροπία, ίσως γιατί θέλει να ξεχάσει εντελώς τη δική του ιστορία.

Ο κ. Χατζής. Ο άρχοντας που όλα τα έχασε στον βωμό του έρωτα και μιας ανυπόκριτης αγάπης μα και παλιάς του αμαρτίας.

Νίκος Βουδούρης

InVeria

Εβδομαδιαία Ψηφιακή Εφημερίδα

Σύμβουλος Έκδοσης:

Βουδούρης Γ. Νικόλαος

Έδρα: Δ. Βικέλα 1 (1ος ορ.) ΤΚ 59132, ΒΕΡΟΙΑ

e-mail: info@inveria.gr & inveriagr@gmail.com

Τηλ. επικοινωνίας: 2331 303763 και 6942 982 745

newspaper.inveria.gr & InVeria.gr

**ΣΚΑΝΑΡΕΤΕ ΕΔΩ
ΓΙΑ ΝΑ ΛΑΜΒΑΝΕΤΕ
ΚΑΘΕ ΚΥΡΙΑΚΗ
ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΣΤΟ e-mail ΣΑΣ**

Πώς μπορώ να δημοσιεύσω κάποιο άρθρο;

Στείλτε τα επώνυμα άρθρα σας στο **info@inveria.gr** με την αναγραφή στο θέμα «**Για την εφημερίδα InVeria**». Τα άρθρα θα συλλέγονται, θα αξιολογούνται και σε περίπτωση δημοσίευσης θα ενημερώνεστε άμεσα.

Μπορώ να γίνω συνδρομητής;

Η ψηφιακή εφημερίδα «InVeria» διακινείται online, ωστόσο υπάρχει η δυνατότητα να γίνει κάποιος συνδρομητής και θα λαμβάνει το κάθε φύλλο από το βράδυ του Σαββάτου. Το κόστος της συνδρομής/χορηγίας είναι 20 ευρώ/χρόνο.

Πως μπορώ να διαφημιστώ στην εφημερίδα;

Στείλτε το e-mail σας στο info@inveria.gr ή καλέστε μας στο 6942.982.745.

Ολοκληρώθηκε η ΙΑ΄ Εβδομάδα Τοπικής Ιστορίας & Πολιτισμού της Ε.Μ.Ι.Π.Η.

Στο επίκεντρο η Δημοσιογραφία και ο Τύπος της Ημαθίας τον 20ο και 21ο αι.

Με απόλυτη επιτυχία και αθρόα συμμετοχή ολοκληρώθηκαν το Σάββατο 3 Οκτωβρίου 2026 οι εκδηλώσεις της ΙΑ΄ Εβδομάδας Τοπικής Ιστορίας & Πολιτισμού, που διοργάνωσε η Εταιρεία Μελετών Ιστορίας και Πολιτισμού Ν. Ημαθίας (Ε.Μ.Ι.Π.Η.), σε συνεργασία με την Κοινωφελή Επιχείρηση Πολλαπλής Ανάπτυξης (ΚΕΠΑ) Δήμου Βέροιας και με την υποστήριξη του Δήμου Βέροιας.

Η φετινή διοργάνωση, η οποία πραγματοποιήθηκε από την Τετάρτη 30 Σεπτεμβρίου έως το Σάββατο 3 Οκτωβρίου 2026 στον Χώρο Τεχνών – Θάνος Μικρούτσικος Δήμου Βέροιας, ήταν αφιερωμένη στη Δημοσιογραφία και τον Τύπο της Ημαθίας, με κεντρικό θέμα: «Η Δημοσιογραφία στην Ημαθία. Ιστορία, ιδεολογία, προσλήψεις, κατευθύνσεις και οπτικές (20ός – 21ος αι.)».

Το πρόγραμμα περιλάμβανε παρουσιάσεις νέων εκδόσεων της Ε.Μ.Ι.Π.Η., έκθεση αρχειακού υλικού για τον τοπικό Τύπο και την ΙΑ΄ Επιστημονική Διημερίδα Τοπικής Ιστορίας, με τη συμμετοχή πανεπιστημιακών, ερευνητών, ιστορικών, δημοσιογράφων και μελετητών.

Έναρξη της ΙΑ΄ Εβδομάδας με βιβλιοπαρουσιάσεις και έκθεση αρχειακού υλικού

Οι εκδηλώσεις ξεκίνησαν την Τετάρτη 30 Σεπτεμ-

βρίου, με την παρουσίαση νέων εκδόσεων της Ε.Μ.Ι.Π.Η. και τα εγκαίνια της περιοδικής έκθεσης αρχειακού υλικού για τον Τύπο στην Ημαθία, η οποία διοργανώθηκε σε συνεργασία με το 3ο, το 4ο και το 5ο ΓΕΛ Βέροιας.

Κατά την έναρξη χαιρετισμό απηύθυνε ο Πρόεδρος της ΚΕΠΑ Δήμου Βέροιας Κώστας Ρίζος, καθώς και ο Πρόεδρος της Ε.Μ.Ι.Π.Η. Νίκος Βουδούρης, ο οποίος κήρυξε την έναρξη των εκδηλώσεων της ΙΑ΄ Εβδομάδας Τοπικής Ιστορίας και Πολιτισμού.

Στο πλαίσιο της εκδήλωσης παρουσιάστηκαν ο τόμος των Πρακτικών της Επιστημονικής Ημερίδας Τοπικής Ιστορίας «Το Ρουμλούκι κατά τον 19ο και 20ό αι.», καθώς και τα νέα τεύχη 52, 53 και 54 του περιοδικού της Ε.Μ.Ι.Π.Η. «Χρονικά Ιστορίας και Πολιτισμού».

Τα «Χρονικά» παρουσίασε ο Διευθυντής του περιοδικού Στέργιος Παζαρτζικλής, ενώ για τον τόμο των Πρακτικών μίλησαν ο συγγραφέας και ιστορικός ερευνητής Τρύφων Τοπαλίδης και ο Δρ. Ιστορίας και Αντιπρόεδρος της Ε.Μ.Ι.Π.Η. π. Αθανάσιος Γ. Βουδούρης.

Την έκθεση αρχειακού υλικού τοπικών εφημερίδων παρουσίασε η Φιλόλογος, υποψήφια Δρ. Α.Π.Θ. και Γραμματέας της Ε.Μ.Ι.Π.Η. Ολυμπία Σ. Μπέτσα, η οποία είχε και τον γενικό συντονισμό της εκδήλωσης.

Συνέχεια στην επόμενη σελίδα →

Στην έκθεση παρουσιάστηκαν, μεταξύ άλλων, επιλεγμένα δημοσιεύματα της περιόδου 1940–1970 από το Αρχείο Προκόπη Μαρμαρά, μέσα από τα οποία αναδείχθηκαν πτυχές της ζωής στη μεταπολεμική Ημαθία, μαθητικές δημοσιογραφικές εργασίες, καθώς και πρωτοσέλιδα και φύλλα τοπικών εφημερίδων από αρχειακές συλλογές (διάρκεια έκθεσης έως το μεσημέρι της Δευτέρας 5 Οκτωβρίου 2025).

ΙΑ΄ Επιστημονική Διημερίδα
Τοπικής Ιστορίας

Το βασικό επιστημονικό μέρος της διοργάνωσης πραγματοποιήθηκε την Παρασκευή 2 και το Σάββατο 3 Οκτωβρίου 2026, με πέντε συνεδρίες και ένα ευρύ φάσμα δεκαεννέα εισηγήσεων που κάλυψαν διαφορετικές περιόδους, έντυπα, πρόσωπα και πτυχές της δημοσιογραφικής ιστορίας της Ημαθίας.

Η πρώτη ημέρα

Κατά την έναρξη της Διημερίδας, το απόγευμα της Παρασκευής 2 Οκτωβρίου 2026, χαιρετισμούς απηύθυναν ο Βουλευτής Ημαθίας **Τάσος Μπαρτζώκας** και ο Δήμαρχος Βέροιας **Κώστας Βοργιαζίδης**.

Χαιρετισμό απηύθυνε επίσης ο Πρόεδρος της Ε.Μ.Ι.-Π.Η. **Νίκος Βουδούρης**, ο οποίος στη συνέχεια κήρυξε την έναρξη των εργασιών της ΙΑ΄ Επιστημονικής Διημερίδας Τοπικής Ιστορίας.

Την εισαγωγική ομιλία πραγματοποίησε ο δημοσιογράφος, ερευνητής και συγγραφέας **Μανώλης Κανδυλάκης**, με θέμα «Ο δεύτερος βίος των εφημερίδων. Η παρουσία τους μέσα από την έκδοση των φύλλων τους».

Στην Α΄ Συνεδρία, υπό την προεδρία του Νικόλαου Βουδούρη, παρουσιάστηκαν οι εισηγήσεις της **Παρασκευής Παυλίδου** για τον ημαθιώτικο Τύπο ως πηγή για την εκκλησιαστική και κοινωνική ζωή της Βέροιας, των **Ειρήνης Τόπη, Αργυρούλας Λάμπρου και Φωτεινής Ευαγγελίδου** για την εξέλιξη του εθίμου της Κατάδυσης του Τιμίου Σταυρού στην Ημαθία μέσα από τον τοπικό Τύπο και του **Εμμανουήλ Ξυνάδα** για τον εκκλησιαστικό Τύπο και την περίπτωση του περιοδικού «Πελεκάν» (διαβάστηκε η περίληψη της εισήγησής του. καθώς απουσίαζε).

Στη Β΄ Συνεδρία, με πρόεδρο την Ολυμπία Σ. Μπέτσα, ο **Θεόδωρος Ζιώτας** παρουσίασε στοιχεία για την ειδησεογραφία της Νάουσας στον πανελλήνιο Τύπο των αρχών του 20ού αιώνα, ο **Χρήστος Μητσιάνης** ανέλυσε τη διαφήμιση στον τοπικό Τύπο της Νάουσας του Μεσοπολέμου, ο **Δημήτρης Πυρινός** παρουσίασε πληροφορίες για τα σχολεία της Βέροιας επί Τουρκοκρατίας από τις εφημερίδες «Φάρος Μακεδονίας» και «Ερμής», ενώ ο **Βαλάντης Παπαγεωργίου** αναφέρθηκε στο Μακεδονικό Ζήτημα και τον βρετανικό Τύπο στην περιοχή της Βέροιας και γενικότερα στη Μακεδονία κατά την περίοδο 1870–1910 (διαβάστηκε η περίληψη της εισήγησής του. καθώς απουσίαζε).

Η δεύτερη ημέρα

Οι εργασίες της Διημερίδας συνεχίστηκαν το πρωί του Σαββάτου 3 Οκτωβρίου 2026 με τη Γ΄ Συνεδρία, υπό την προεδρία της Ελισάβετ Σαρηγιαννίδου.

Η **Ολυμπία Σ. Μπέτσα** παρουσίασε την εβδομαδιαία επαρχιακή εφημερίδα «ΕΜΠΡΟΣ ΒΕΡΟΙΑΣ ΝΑΟΥΣΗΣ ΓΙΑΝΙΤΣΩΝ» του 1932, η **Μαρία Συμεωνίδου** ανέπτυξε το θέμα του ιστορικού γραμματισμού και των ΜΜΕ μέσα από το παράδειγμα της εφημερίδας «ΑΣΤΗΡ Βερροίας» του 1940, ο δημοσιογράφος και εκδότης **Ζήσης Χ. Πατσίκας** παρουσίασε την εισήγηση για τους Πατσίκας Χ. Ζήσης και Πατσίκας Ζ. Χρήστος, ενώ ο **π. Αθανάσιος Γ. Βουδούρης** αναφέρθηκε στο εκδοτικό, δημοσιογραφικό και ερευνητικό έργο του Λώλη Σμυρλή.

Στη Δ΄ Συνεδρία, με πρόεδρο τον π. Αθανάσιο Γ. Βουδούρη, ο **Στέργιος Παζαρτζικλής** παρουσίασε συγκριτική ανάλυση του ελληνικού Εμφυλίου στις τοπικές εφημερίδες. Οι **Ελισάβετ Λαζοπούλου και Ελισάβετ Σαρηγιαννίδου** ανέδειξαν πτυχές της ζωής στη μεταπολεμική Ημαθία μέσα από το Αρχείο Προκόπη Μαρμαρά, ο **Αλέξανδρος Χατζηκώστας** αναφέρθηκε στην εφημερίδα «Ο ΝΕΟΣ ΑΓΩΝ» και την ιδεολογική της τοποθέτηση κατά την περίοδο του Εμφυλίου, ενώ η **Ολυμπία Σ. Μπέτσα και ο Διονύσης Παζαρτζικλής** παρουσίασαν την εισήγηση με τίτλο «Το Θάρρος του Θαρραλέου».

Η Διημερίδα ολοκληρώθηκε με την Ε΄ Συνεδρία, υπό την προεδρία του Δημήτρη Πυρινού.

Οι **Παρασκευή Φυκιάρη και Μαριάννα Νικολάου** παρουσίασαν το θέμα της αρχειοθέτησης και ανάδειξης του ιστορικού Τύπου της Μακεδονίας μέσα από τη συλλογή – δωρεά Μπάιτση.

Ο δημοσιογράφος και μέλος της ΕΣΗΕΜ-Θ **Χρήστος Μπλατσιώτης** παρουσίασε την ιστορική διαδρομή του Τύπου στην Αλεξάνδρεια Ημαθίας.

Τέλος, ο **Νικόλαος Βουδούρης**, ΜΑ Σύγχρονες Δημοσιογραφικές Σπουδές – Θεολόγος, παρουσίασε την εισήγηση «Από τον μισθωτό συντάκτη στον δημοσιογράφο – εκδότη: Η μετάβαση της τοπικής ενημέρωσης στην Ημαθία την περίοδο 2005–2025», εξετάζοντας τις μεταβολές που σημειώθηκαν στο τοπικό δημοσιογραφικό πεδίο κατά τις δύο τελευταίες δεκαετίες και τη μετάβαση από το έντυπο στο νέο ψηφιακό περιβάλλον.

Ακολούθησαν τα συμπεράσματα από τον δρ. Ιστορίας **π. Αθανάσιο Γ. Βουδούρη**, αντιπρόεδρο του Δ.Σ. της Ε.Μ.Ι.Π.Η., με τα οποία ολοκληρώθηκαν οι εργασίες της ΙΑ΄ Επιστημονικής Διημερίδας και συνολικά οι εκδηλώσεις της ΙΑ΄ Εβδομάδας Τοπικής Ιστορίας & Πολιτισμού της Ε.Μ.Ι.Π.Η.

Το **θέμα της ΙΒ΄ Επιστημονικής Διημερίδας Τοπικής Ιστορίας (το 2027)**, όπως ανακοίνωσε στην έναρξη της ΙΑ΄ Επιστημονικής Διημερίδας της Ε.Μ.Ι.Π.Η. ο πρόεδρος του Δ.Σ. **Νικόλαος Βουδούρης**, θα είναι: «**Τοπική Ιστορία και Αρχειακές Συλλογές. Αρχεία, Τύπος, Φωτογραφίες, Ντοκουμέντα στον 20ο αιώνα**». ■

Τετάρτη 30 Σεπτεμβρίου - Βιβλιοπαρουσιάσεις / Εγκαίνια έκθεσης

Παρασκευή 2 Οκτωβρίου - Χαιρετισμοί - Έναρξη Διημερίδας

Σάββατο 3 Οκτωβρίου - Συνέχιση και λήξη εργασιών Διημερίδας

Τ. Μπαρτζώκας: Άδικη και αδικαιολόγητη η εξαίρεση από την αποζημίωση προανθικού 2025 για μήλα, αχλάδια και ρόδια της Ημαθίας

ΔΤ από βουλευτή Ημαθίας Τάσο Μπαρτζώκα:

Με Κοινοβουλευτική Ερώτηση προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, κ. Μαργαρίτη Σχοινά, ο Τάσος Μπαρτζώκας θέτει για ακόμη μια φορά ένα ζήτημα το οποίο έχει θέσει επανειλημμένως, τόσο με κοινοβουλευτικές του ερωτήσεις όσο και κατά τις προσωπικές συναντήσεις του με την εκάστοτε Πολιτική Ηγεσία του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων: την ανάγκη ουσιαστικής αποζημίωσης των παραγωγών της Ημαθίας για πραγματικές και καταγεγραμμένες ζημιές, οι οποίες έχουν επιφέρει σημαντική απώλεια της παραγωγής και, συνακόλουθα, του εισοδήματός τους. Η ενεργοποίηση του προγράμματος κρατικών οικονομικών ενισχύσεων ύψους 50 εκατ. ευρώ για τις ζημιές από τον παγετό της Άνοιξης του 2025 αποτελεί ασφαλώς μία αναγκαία και δίκαιη εξέλιξη, την οποία διεκδίκησε και πέτυχε, για τα κεράσια και τα κυδώνια. Ωστόσο, όσον αφορά την Ημαθία, μένουν εκτός ενίσχυσης τα μήλα, τα αχλάδια και τα ρόδια, παρά το γεγονός ότι και στις συγκεκριμένες καλλιέργειες έχουν καταγραφεί ζημιές και έχουν αποσταλεί τα σχετικά στοιχεία και οι εκθέσεις του ΕΛΓΑ.

Η εξαίρεση αυτή δημιουργεί εύλογα ένα σοβαρό ζήτημα άδικης μεταχείρισης εις βάρος των παραγωγών των συγκεκριμένων καλλιεργειών, οι οποίοι υπέστησαν πραγματική και καταγεγραμμένη ζημιά, αλλά μένουν εκτός αποζημίωσης.

Όταν η ζημιά έχει διαπιστωθεί και τεκμηριωθεί από τους αρμόδιους φορείς, οι πληγέντες παραγωγοί πρέπει να στηρίζονται και να αποζημιώνονται.

Την ίδια στιγμή, εξακολουθεί να παραμένει σε εκκρεμότητα η απο-

ζημίωση των παραγωγών που επλήγησαν ανεπανόρθωτα και ολικά από τις βροχοπτώσεις του Αυγούστου του 2024, παρά το γεγονός ότι οι συγκεκριμένες ζημιές είχαν αναγνωριστεί και είχε υπάρξει δέσμευση της τότε πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης, για τη χορήγηση έκτακτης οικονομικής ενίσχυσης.

Για τις ζημιές αυτές έχει επανειλημμένως ενημερώσει και προσωπικά την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου, ζητώντας την ένταξη και την ουσιαστική στήριξη των συγκεκριμένων παραγωγών.

Είναι αυτονόητο ότι η διοίκηση και η πολιτική ηγεσία ενός Υπουργείου οφείλουν να έχουν θεσμική συνέχεια και συνέπεια. Οι δεσμεύσεις που αναλαμβάνονται απέναντι στους παραγωγούς, πρέπει να συνοδεύονται από αντίστοιχη συνέχεια και συνέπεια στις πράξεις της Πολιτείας. Η αξιοπιστία της σχέσης μεταξύ Πολιτείας και αγροτικού κόσμου προϋποθέτει, πρωτίστως, συνέπεια μεταξύ λόγων και πράξεων.

Εφόσον, επομένως, έχει αναγνωριστεί σοβαρή ζημιά και ουσιώδης απώλεια εισοδήματος και, πολύ περισσότερο, όταν έχει ήδη αναληφθεί συγκεκριμένη δέσμευση για οικονομική στήριξη, δεν είναι εύλογο οι πληγέντες παραγωγοί να παραμένουν επί μήνες – και πλέον επί έτη – σε αναμονή για την υλοποίησή της.

Οι παραγωγοί καταβάλλουν κανονικά τις ασφαλιστικές τους εισφορές και δικαιούνται ένα σύγχρονο, λειτουργικό και αποτελεσματικό ασφαλιστικό πλαίσιο, το οποίο να τους προστατεύει έναντι των πραγματικών κινδύνων που απειλούν σήμερα την παραγωγή και το εισόδημά τους, χωρίς να είναι αναγκασμένοι, μετά από κάθε σοβαρό ζημιογόνο γεγονός, να αναμένουν την ενεργοποίηση έκτακτων

και αποσπασματικών μηχανισμών ενίσχυσης.

Τέλος, με την Κοινοβουλευτική του παρέμβαση ζητά από τον Υπουργό:

- Να υπάρξει αύξηση του ποσού των 50 εκατομμυρίων ευρώ, ώστε να εντάξει και τα μήλα, τα αχλάδια και τα ρόδια της Ημαθίας, για τα οποία έχουν επισήμως καταγραφεί ζημιές από τον παγετό της Άνοιξης του 2025.

- Να υλοποιηθεί η δέσμευση για οικονομική ενίσχυση των παραγωγών που επλήγησαν από τις βροχοπτώσεις του Αυγούστου του 2024 με συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα για την ολοκλήρωση της σχετικής διαδικασίας και την καταβολή των ενισχύσεων.

- Συνολική επικαιροποίηση του Κανονισμού του ΕΛΓΑ, ώστε πραγματικές και επαναλαμβανόμενες ζημιές της αγροτικής παραγωγής να μην παραμένουν εκτός ασφαλιστικής κάλυψης και οι παραγωγοί να μην εξαρτώνται κάθε φορά από έκτακτες οικονομικές ενισχύσεις.

Ο Τάσος Μπαρτζώκας δήλωσε:

«Από την πρώτη μέρα της εκλογής μου έχω δεσμευθεί, ότι πρώτα είναι ο τόπος μου και οι πολίτες του και μετά όλα τα άλλα. Από αυτούς παίρνω τη δύναμη και το κοινό καλό αυτών θα υπηρετώ πάντα, με όλες μου τις δυνάμεις!» ■

Σημαντικό βήμα για την ενίσχυση της πρόσβασης στη γνώση από τη Δημόσια Βιβλιοθήκη Βέροιας - Συνεργασία και με σύνδεσμο Οινοποιών και Αμπελουργών Νάουσας

ΔΤ από ΔΚΒΒ: Η Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας επεκτείνει το δίκτυό της με δέκα νέες μονάδες αυτοεξυπηρέτησης και δημιουργεί την πρώτη ψηφιακή βιβλιοθήκη οίνου σε συνεργασία με τον Σύνδεσμο Οινοποιών και Αμπελουργών Νάουσας

Ένα σημαντικό βήμα για την ενίσχυση της πρόσβασης στη γνώση και τον εκσυγχρονισμό των βιβλιοθηκονομικών υπηρεσιών στην Ημαθία πραγματοποιείται μέσω της νέας σύμβασης που υπογράφηκε τη Δευτέρα 28 Σεπτεμβρίου 2026 στη Βέροια, για την επέκταση του δικτύου της Δημόσιας Κεντρικής Βιβλιοθήκης Βέροιας και την ανάπτυξη της Θεματικής Βιβλιοθήκης Οίνου.

Η σύμβαση, συνολικού προϋπολογισμού 719.200 ευρώ (συμπεριλαμβανομένου ΦΠΑ), υπεγράφη παρουσία του Προέδρου του Αναπτυξιακού Οργανισμού Κεντρικής Μακεδονίας, κ. Θάνου Μπέγκα, της Προέδρου της Δημόσιας Κεντρικής Βιβλιοθήκης Βέροιας, κας Αικατερίνης Σίμπου, και του νόμιμου εκπροσώπου της αναδόχου εταιρείας ELIDOC O.E., κ. Αλέξανδρου-Μωρίς Μόλχο.

Στο πλαίσιο του έργου προβλέπεται η δημιουργία δέκα σύγχρονων μονάδων αυτοεξυπηρέτησης βιβλιοθήκης σε νοσοκομεία, ΚΕΠ, σχολεία και άλλα σημεία της Ημαθίας. Μέσω της αξιοποίησης τεχνολογίας RFID, οι πολίτες θα μπορούν να δανείζονται και να επιστρέφουν βιβλία εύκολα και γρήγορα, ακόμη και εκτός των εγκαταστάσεων της κεντρικής βιβλιο-

θήκης. Η νέα αυτή υποδομή αναμένεται να διευρύνει σημαντικά την πρόσβαση στις υπηρεσίες της Βιβλιοθήκης, ενισχύοντας την εξυπηρέτηση κατοίκων και επισκεπτών σε όλη την περιοχή.

Παράλληλα, το έργο περιλαμβάνει την περαιτέρω ανάπτυξη της Θεματικής Βιβλιοθήκης Οίνου, μιας πρωτοβουλίας που αναδεικνύει τη στενή σχέση της Ημαθίας με την αμπελουργία και τον οινικό πολιτισμό. Επιπλέον, προβλέπονται δράσεις ψηφιοποίησης, διατήρησης και προβολής σημαντικού ιστορικού και πολιτιστικού υλικού, συμβάλλοντας στη διάσωση και διάχυση της τοπικής πολιτιστικής κληρονομιάς.

Η πράξη εντάσσεται στη στρατηγική αναβάθμισης της ψηφιακής υποδομής της Δημόσιας Κεντρικής Βιβλιοθήκης Βέροιας, η οποία αποτελεί τον κύριο του έργου και φορέα λειτουργίας του. Την υλοποίηση έχει αναλάβει ο Αναπτυξιακός Οργανισμός Κεντρικής Μακεδονίας ως δικαιούχος, ενώ η χρηματοδότηση προέρχεται από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης και εθνικούς πόρους μέσω του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων.

Η νέα αυτή επένδυση επιβεβαιώνει τον διαρκή ρόλο της Δημόσιας Κεντρικής Βιβλιοθήκης Βέροιας ως φορέα καινοτομίας, πολιτισμού και διά βίου μάθησης, αξιοποιώντας τις δυνατότητες της τεχνολογίας για να φέρει τη γνώση πιο κοντά σε κάθε πολίτη, ενώ ταυτόχρονα προστατεύει και αναδεικνύει τον πολιτιστικό πλούτο της περιοχής. ■

Δήμος Βέροιας: Η εγκατάλειψη των χωριών μας έχει υπογραφή

Του Χρήστου Μακρίδη*

Τις τελευταίες εβδομάδες πήρα τον δρόμο και πήγα χωριό-χωριό. Χτύπησα πόρτες. Κάθισα σε κουζίνες με ξύλινα τραπέζια, ήπια καφέ φτιαγμένο σε μπρίκι, άκουσα ανθρώπους να μου μιλούν όχι με παράπονα πολιτικά, αλλά με μια κούραση που την κουβαλάνε χρόνια. Και αυτό που άκουσα δεν το ξεχνάω.

Άκουσα μια γυναίκα να μου λέει «το μόνο που ζητάω είναι να μη γεράσω κι εγώ τελευταία εδώ μέσα, μόνη». Άκουσα έναν γέροντα να μου δείχνει το άδειο σπίτι του γιου του δίπλα, «έφυγε, δεν γύρισε, δεν τον κατηγορώ, τι να κάνει εδώ». Άκουσα μια μάνα να μου λέει ότι το σχολείο του χωριού έχει μείνει κλειστό και τα λίγα παιδιά που ζουν στο χωριό πηγαίνουν σχολείο στο διπλανό, ενώ φοβάται μήπως του χρόνου δεν ανοίξει ούτε κι εκείνο.

Δεν χρειάστηκε να ρωτήσω πολλά. Το ίδιο πράγμα ανησυχεί όλους. Ο τόπος τους αδειάζει. Και η αλήθεια είναι μία, όσο κι αν προσπαθούν κάποιοι με εντυπωσιακές ανακοινώσεις να τη χρυσώσουν: τα χωριά του Δήμου Βέροιας βιώνουν μια πλήρη, αδιάφορη και οδυνηρή εγκατάλειψη από τη δημοτική αρχή.

Δεν είναι όλα αυτά μια θεωρία. Είναι η καθημερινότητα που αντικρίζεις μόλις βγεις λίγο έξω από το κέντρο της πόλης.

Δες τους δρόμους. Σε κάθε κοινότητα του Δήμου μας, οι δρόμοι είναι κατεστραμμένοι, γεμάτοι λακούβες, επικίνδυνοι. Άνθρωποι που ζουν εκεί μια ζωή, τρέμουν μην σπάσουν τα αυτοκίνητα ή τα τρακτέρ τους και, ακόμα χειρότερα, μήπως πέσουν οι ίδιοι και χτυπήσουν.

Δες την εικόνα μετά τις 8 το απόγευμα. Η ερήμωση είναι τέτοια που τα μόνα που κυκλοφορούν στους σκοτεινούς δρόμους είναι τα αδέσποτα. Αγέλες ολόκληρες, παρατη-

μένες κι αυτές στη μοίρα τους, χωρίς καμία μέριμνα, καμία διαχείριση, κανέναν σχεδιασμό. Ένα πρόβλημα που εκθέτει σε κίνδυνο και τους κατοίκους αλλά και τα ίδια τα ζώα, επιβεβαιώνοντας πως η δημοτική αρχή έχει σηκώσει τα χέρια ψηλά.

Δες τι γίνεται με το περιβάλλον. Η προστασία του φυσικού μας πλούτου έχει καταντήσει άγνωστη λέξη. Ανεξέλεγκτες χωματερές σε ρέματα και χωράφια, σκουπίδια που ξεχειλίζουν, ανύπαρκτη καθαριότητα, παντελής έλλειψη φροντίδας για το πράσινο και τους κοινόχρηστους χώρους.

Οι άνθρωποι δεν φοβούνται απλώς. Οργίζονται. Φοβούνται ότι σε λίγα χρόνια δεν θα υπάρχει κανείς να θυμάται το χωριό τους, ότι τα σπίτια θα μείνουν κλειστά, ότι η ζωή εκεί θα σβήσει σαν κερί.

Και εγώ ρωτάω: πού ήταν, όλα αυτά τα χρόνια, η δημοτική αρχή; Γιατί κανείς δεν χτύπησε αυτές τις πόρτες πριν από μένα; Γιατί κανείς δεν κάθισε σε αυτά τα τραπέζια να ακούσει τι πραγματικά τους «καίει» αυτούς όλους τους ανθρώπους; Δεν φτάνει να θυμούνται τα χωριά μόνο όταν χρειάζονται ψήφους. Οι άνθρωποι αυτοί δεν είναι νούμερα με ονοματεπώνυμα σε έναν εκλογικό κατάλογο. Είναι η μνήμη και η ρίζα αυτού του τόπου, κι εμείς τους αφήσαμε μόνους.

Δεν θα σταθώ όμως μόνο στην κριτική, γιατί οι άνθρωποι που γνώρισα δεν χρειάζονται άλλα λόγια χωρίς πράξεις. Σας υπόσχομαι, μαζί με τους ανθρώπους της παράταξής μας «ΙΣΧΥΡΟΣ ΔΗΜΟΣ» αλλά και κυρίως με τον επικεφαλής της, Κώστα Παλουκίδη, ότι δεν θα μείνουμε μόνο σε ανακοινώσεις και υποσχέσεις. Θα συνεχίσουμε να χτυπάμε πόρτες, σε κάθε χωριό, να ρωτάμε προσωπικά κάθε δημότη τι τον

ανησυχεί περισσότερο και πάνω σε αυτό θα χτίσουμε τις λύσεις μας. Όχι πάνω σε ότι νομίζουμε εμείς από τα γραφεία, αλλά πάνω σε ότι μας λένε οι ίδιοι.

Θέλουμε τα χωριά να ξαναγεμίσουν παιδικές φωνές. Θέλουμε οι νέοι να βρουν λόγο να μείνουν, οι ηλικιωμένοι να μη νιώθουν μόνοι, τα σχολεία να μείνουν ανοιχτά. Και θέλω κάτι ακόμα, πιο απλό ίσως, μα εξίσου βαθύ: θέλω αυτός ο γέροντας, αυτή η γυναίκα, να μπορούν να βγουν το απόγευμα και να περπατήσουν στον δρόμο του χωριού τους χωρίς να προσέχουν πού πατάνε και χωρίς να φοβούνται το σκοτάδι. Θέλω να νιώσουν, έστω κι αργά, ότι κάποιος σκέφτηκε εκείνους όταν σχεδίαζε αυτόν τον δρόμο. Να περπατάνε με φως, με πεζοδρόμιο, με μια πλατεία φτιαγμένη με νου και όχι πρόχειρα, και να λένε «επιτέλους, θυμήθηκαν κι εμάς». Αυτή η εικόνα με κρατάει ξύπνιο τα βράδια: άνθρωποι να λαχταρούν απλώς να περπατήσουν στον ίδιο τον τόπο τους με αξιοπρέπεια.

Το ξέρω, δεν αλλάζει αυτό από τη μια μέρα στην άλλη. Αλλά αλλάζει αν κάποιος επιτέλους ασχοληθεί, αν κάποιος χτυπήσει την πόρτα και ρωτήσει «πώς είσαι, τι σε ανησυχεί, πώς μπορούμε να βοηθήσουμε».

Αυτό υποσχόμαστε. Όχι λόγια από κάποιο βήμα, αλλά ανθρώπους που θα έρθουν στο σπίτι σου να σε ρωτήσουν. Γιατί η ζωή στα χωριά μας δεν πρέπει να είναι τόσο δύσκολη, και το χαμόγελο, το ξέρω, μπορεί ακόμα και τώρα να επιστρέψει στα πρόσωπα όλων των χωριανών μας.

* Ο Χρήστος Μακρίδης είναι Δημοτικός Σύμβουλος με την Δημοτική Παράταξη «ΙΣΧΥΡΟΣ ΔΗΜΟΣ» Δήμου Βέροιας ■

Η πρώτη τιμητική εκδήλωση στον Γιώργο Χιονίδη από την Ένωση Παλαιών Προσκόπων Βεροίας για το πνευματικό του έργο

Του δρ. Δημήτριου Π. Πυρινού

Ο Γεώργιος Χ. Χιονίδης (1934–2025) κατά γενική ομολογία ήταν ένας άνθρωπος με ισχυρή πνευματική καλλιέργεια και κοινωνική παρουσία στην πόλη μας. Ευγενικός, μετριοπαθής, εργατικός, ανιδιοτελής, ιδιαίτερα ανθρωπιστής με κοινωνική ευαισθησία και έντονο συναίσθημα προσφοράς. Με μακρά ενασχόλησή στην ιστορία της Βέροιας, με αξιοπρεπέστατη δράση στην πολιτική ζωή, με αkéρεια άσκηση του επαγγέλματος της δικηγορίας, με επιτυχή προεδρία στη Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη, βραβευμένος από την Ακαδημία Αθηνών και από την Ιερά Μητρόπολη Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας με τον Χρυσό Σταυρό του Απ. Παύλου.

Εκτός των παραπάνω, σημειόντων

και γνωστών για τους περισσότερους, ο Γιώργος Χιονίδης είχε ενταχθεί και στο Σώμα Ελλήνων Προσκόπων από το 1945. Εγγράφηκε ως Λυκόπουλο σε ηλικία 9 ετών στην πρώτη μεταπολεμική Αγέλη Λυκοπούλων Βέροιας που συγκροτήθηκε με την υπ' αριθμ. 23/8-6-1945 Ημ. Διαταγή του αείμνηστου Τοπικού Εφόρου Βέροιας Δημήτριου Παπαδόπουλου, μεταξύ 67 ακόμη νέων εγγραφών. Μετά δύο έτη, το 1947 εντοπίζεται ως Πρόσκοπος στην Ενωμοτία Ελαφίων της 4ης από τις έξι ομάδες Προσκόπων της Βέροιας, με Αρχηγό τον Ταρνανίδη Κωνσταντίνο. Ενωμοτάρχης ο Κώστας Παπαγεωργίου και Υπενωμοτάρχης ο Μέρκος Κούτρας. Μαζί του στην ενωμοτία ήταν οι Παπασουλιώτης

Χαράλαμπος, Τσαπραλίδης Κυριάκος, Λευκόπουλος Γιώργος, Χατζηνικολάκης Νικόλαος, Καλογήρου Ορέστης και Κοζάτης Κωνσταντίνος. Μέχρι το 1949-50 ανήκε στη δύναμη της Τοπικής Εφορείας Βέροιας που τότε αριθμούσε 423 άτομα Λυκόπουλα και Προσκόπους.

Είναι γνωστό ότι οι φιλίες στον Προσκοπισμό είναι παντοτινές και αφού πέρασε σχεδόν μισός αιώνας, μετά από πρόταση του τότε Προέδρου της Ένωσης Παλαιών Προσκόπων Βέροιας Σπύρου Τελλίδη, ο Γιώργος Χιονίδης τιμήθηκε για πρώτη φορά «για την πολύχρονη πνευματική προσφορά στον τόπο μας» όπως έγραφε η πρόσκληση προς τους Βεροιώτες, Προσκόπους, Παλαιούς και Νέους, Οδηγούς και φίλους του Προσκοπισμού.

Έτσι, στις 30 Ιανουαρίου 1993, ημέρα των Τριών Ιεραρχών, στα γραφεία της Ε.Π.Π.Β. στην εκδήλωση τιμής προς το πρόσωπό του, ο Γιώργος Χιονίδης εκφώνησε την ομιλία με τίτλο «Προσκοπισμός: Ένας σωστός τρόπος ζωής», αντίτυπο του οποίου μου παραχώρησε πριν λίγες μέρες ο διοργανωτής της εκδήλωσης, Αδελφός Πρόσκοπος Σπύρος Τελλίδης τον οποίο ευχαριστώ από καρδιάς.

Θα περιγράψω με συνοπτικό αλλά και ουσιαστικό τρόπο, σημεία από την ομιλία του, όπως έχει τυπωθεί από το φωτοτυπείο του Αναστάσιου Σαλονικίδη στη Θεσσαλονίκη και διατέθηκε δωρεάν στο κοινό. Τα γραφόμενα δείχνουν με άμεσο και έμμεσο τρόπο κομμάτια του χαρακτήρα του, τη σχέση, την επίδραση και την άποψη του Γιώργου Χιονίδη για το Παγκόσμιο κίνημα στο οποίο είχε την τύχη να ενταχθεί στα νεανικά του χρόνια.

Ο Γ.Χ. στην αρχή του λόγου του δεν έκρυψε τη μεγάλη συγκίνησή του για πολλούς και διαφορετικούς λόγους, εκτός του ότι ήταν η πρώτη φορά που τιμήθηκε για το έργο του, ανέφερε το γεγονός ότι η τιμητική εκδήλωση έγινε από τους Προσκόπους της Βέροιας, ευχαριστώντας τον Πρόεδρο της Ένωσης Σπύρο Τελλίδη για τον οποίο γράφει: «τιμώ και εκτιμώ για τον άριστο χαρακτήρα του, τη δημιουργική διάθεσή του και την ειλικρίνεια των σκοπών του».

Αν και είχε προετοιμαστεί με έναν τυπικό τρόπο για την ομιλία, συγκεντρώνοντας αποκόμματα εφημερίδων και περιοδικών και γνώμες διάσημων μεγάλων ανθρώπων σε έναν φάκελο, τελικά τον κράτησε κλειστό και δεν τον χρησιμοποίησε λέγοντας: «Άφησα την ψυχή και το μυαλό μου να εκφραστούν ελεύθερα, να αποδώσουν αυθόρμητα και ειλικρινά το συναισθηματικό κάρπισμά τους».

Ιδιαίτερη αναφορά αμέσως μετά έκανε στον Γενικό Γραμματέα της Ε.Π.Π.Β. Βασίλειο Αβραμίδα, ο οποίος ήταν γείτονας του και ο καλύτερος παιδικός του φίλος. Μια φίλια, η οποία, ανάμεσα στις πολλές μετέπειτα φιλίες, καμία δεν είχε όπως έλεγε την μακροβιότητα, την ποιότητα και την αγνότητα της νεανικής αυτής σχέσης. Ήταν αυτός που όταν κατοικούσε στην Αθήνα, ξόδεψε πολλές ημέρες πηγαίνοντας στην Εθνική Βιβλιοθήκη να αντιγράψει χειρόγραφα ολόκληρα βιβλία και εκατοντάδες σελίδες για να συγγράψει ο Γ.Χ. την Ιστορία της Βέροιας η οποία είναι υποχρεωμένη στο Βασίλη όπως είπε. Και ήταν βέβαιος ότι ο χαρακτήρας του Βασίλη είχε δεχτεί την ευεργετική επίδραση του κινήματος του Προσκοπισμού. Ανέφερε χαρακτηριστικά ότι ο Προσκοπισμός μεγαλώνει τα προτερήματα ή ελαττώνει τα μειονεκτήματα του χαρακτήρα μας.

Με το καθήκον της αλήθειας που έχει ο κάθε πρόσκοπος, ο Γ.Χ. εξομολογήθηκε, πως αν και ο χαρακτήρας του είναι ευπροσήγορος και συναισθηματικός προς όλους, έγινε βαρύς και πολυάσχολος, προσπαθώντας να μοιράσει την αγάπη του προς όλους, δημιουργώντας κάτι αξιόλογο, χρειάστηκε να

είναι «μοναχικός καβαλάρης και απομονωμένος να πληρώνει το τίμημα του δημιουργού».

Συνέχισε λέγοντας ότι ο Προσκοπισμός είναι ένας από τους σωστούς τρόπους πορείας των ανθρώπων, διότι: - Αποβλέπει στην οργάνωση νέων σε ομάδες -Συνταιριάζει το προσωπικό με το συνολικό συμφέρον καλλιεργώντας σώμα και πνεύμα -Μαθαίνει την αγάπη για τη φύση, την πόλη, την οικογένεια αλλά και όλη την ανθρωπότητα, ασχέτως φυλής, εθνικότητας, χρήματος, δόγματος και θρησκείας -Δεν περιορίζει, δεν υποτιμά και δεν εξουδετερώνει το άτομο που το μαθαίνει να συνεργάζεται αρμονικά -Ομαδοποιεί αλλά δεν αγελοποιεί και η αγάπη για την πατρίδα δεν εμποδίζει το διεθνισμό του προσκοπισμού -Αποκτά γνώσεις και δεξιότητες, προσβλέπει στις καλές πράξεις που αποφέρουν την ψυχική πληρότητα στον άνθρωπο.

Έκλεισε την ομιλία του με μια φράση που συνήθιζε να αναφέρει στους λόγους του και στις πράξεις του είτε ως Δικηγόρου είτε ως Πολιτικού: «Για να αποδείξω δε και ότι ο Πρόσκοπος πιστεύει και στην αρχή των αρχαίων Ελλήνων σύμφωνα με την οποία 'παν μέτρον άριστον' θα επαναλάβω και εδώ ως υπόδειγμα του καλού προσκόπου είναι εκείνο το άτομο, που δίνει την αφορμή στον σύγχρονο κριτή της ζωής του να επαναλάβει τα απαράμιλλα λόγια του αρχαίου εκείνου συγγραφέα Μένανδρου ο οποίος είπε, με πολύν θαυμασμό «πόσο υπέροχος είναι ο άνθρωπος, όταν είναι άνθρωπος» ή για να μην ξεχνάμε και τη γλώσσα μας εκείνων των χρόνων, «ως χαρίεις ο άνθρωπος ει άνθρωπος είη»...

Δημήτριος Π. Πυρινός, Δρ Ιστορίας,

Με αφορμή την πρόταση του Δημάρχου Βέροιας για την ονοματοδοσία της πλατείας Δημαρχείου σε «Γεωργίου Χιονίδη» και ενόψει της Πανελλήνιας Συνάντησης Παλαιών Προσκόπων Ελλάδας που θα γίνει στη Βέροια σε ένα μήνα. ■

InVeria

Εβδομαδιαία Ψηφιακή εφημερίδα

Διαθέσιμη μέσω InVeria.gr και newspaper.inveria.gr

Διαφημιστείτε στην InVeria

Σε προνομιακές τιμές

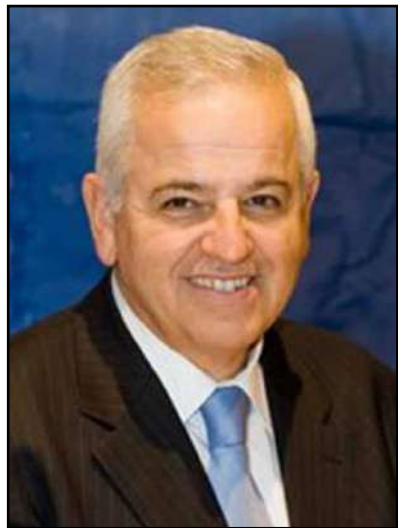
Γίνετε συνδρομητές με μόλις 20 €/έτος

Στηρίξτε την ανεξάρτητη φωνή της τοπικής ενημέρωσης!

Επικοινωνία: info@inveria.gr

Η κοινωνική ευθύνη έναντι της τρίτης ηλικίας με αφορμή την Παγκόσμια Ημέρα Ηλικιωμένων

Συντάκτης: **Αναστάσιος Βασιάδης**

Με απόφαση που έλαβε η Γενική Συνέλευση του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών το 1990, ορίστηκε να τιμάται την 1η Οκτωβρίου εκάστου έτους η Παγκόσμια Ημέρα των Ηλικιωμένων.

Με τις εκδηλώσεις και τις επίκαιρες ανακοινώσεις που βλέπουν το φως της δημοσιότητας, αναδεικνύεται ο συμβολισμός της Παγκόσμιας Ημέρας, σε σχέση με την συμβολή των Ηλικιωμένων στην κοινωνική και οικονομική ανάπτυξη, ενώ αναγνωρίζονται τα ιδιαίτερα προβλήματα που τους συνοδεύουν.

Η ανάμνηση εκείνης της απόφασης επικαιροποιείται συνήθως με τις διάφορες ανακοινώσεις φορέων και θεσμικών προσώπων, οι οποίες όμως δεν μπορεί παρά να ισχύουν για κάθε ημέρα του χρόνου.

Οι σχετικές δε διακηρύξεις λαμβάνουν ιδιαίτερο περιεχόμενο εις ότι αφορά τους ηλικιωμένους συνανθρώπους και τα ιδιαίτερα προβλήματα που συνήθως τους συνοδεύουν.

Ειδικότερα τα ζητήματα που άπτονται των προβλημάτων της τρίτης ηλικίας απασχολούν την τρέχουσα επικαιρότητα, καθώς αποτελούν μέρος της γενικότερης συζήτησης που βρίσκεται σε εξέλιξη, στα πλαίσια του ιδιότυπου προεκλογικού κλίματος που σοβεί.

Ειδικότερα με τις εμπόλεμες καταστάσεις που βρίσκονται σε εξέλιξη, με την οικονομική κρίση να είναι πάντα παρούσα με χαρακτηριστική την ακρίβεια στα βασικά καταναλωτικά προϊόντα, με τις εξάρσεις της βίας και με τις πολιτικές αντιπαραθέσεις να κυριαρχούν στην επικαιρότητα, η Παγκόσμια Ημέρα Ηλικιωμένων αποκτά ένα ιδιαίτερα κρίσιμο περιεχόμενο.

Η σημασία που αναδεικνύεται με την ανακήρυξη της Παγκόσμιας Ημέρας Ηλικιωμένων, αφορά φυσικά συνολικά την εποχή μας και όχι μόνο μία ημέρα του χρόνου, ενώ αποκτά ιδιαίτερη σημασία, με τα προβλήματα που καταγράφονται σε άτομα της λεγόμενης τρίτης ηλικίας.

Αποτελεί αναντίρρητη διαπίστωση ότι η υπογεννητικότητα και η σημαντική αύξηση του μέσου όρου ζωής του ανθρώπου, σε συνδυασμό με την επιτεινόμενη μεταναστευτική τάση των νέων σε αναζήτηση καλύτερων και αποδοτικότερων συνθηκών απασχόλησης, έχουν οδηγήσει τον πληθυσμό της χώρας μας σε δημογραφική γήρανση, κάτι το οποίο είναι ιδιαίτερα αισθητό στον κοινωνικό περίγυρο, πέραν των στατιστικών στοιχείων που βλέπουν το φως της δημοσιότητας.

Με το δεδομένο ότι τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι ηλικιωμένοι είναι σύνθετα, ιδιαίτερα από οικονομικής και κοινωνικής πλευράς, έχουν καθιερωθεί από ετών θεσμοί και διαδικασίες στήριξης και φροντίδας των ηλικιωμένων, όπως είναι τα διάφορα Ιδρύματα, οι Οίκοι Ευγηρίας, τα ΚΑΠΗ και τα προγράμματα ΕΣΤΙΑ που αποτέλεσαν επιτυχημένους και αποδεκτούς θεσμούς.

Παρ όλες αυτές τις σημαντικές εξελίξεις στο θέμα της ανοιχτής προστασίας των ηλικιωμένων, υπάρχει ένας σημαντικός αριθμός προχωρημένης ηλικίας προσώπων, που διάγουν μοναχικό βίο στα σπίτια τους και έχουν ιδιαίτερες ανάγκες εξυπηρέτησης, οι οποίες πλημμελώς υποστηρίζονται από την υφιστάμενη κοινωνική υποδομή.

Αυτές οι ανάγκες καθίστανται ιδιαίτερα επιτακτικές στην εποχή μας, πολύ περισσότερο όταν κατά τεκμήριο τα πρόσωπα αυτά και λόγω μοναχικότητας, στερούνται της ευχέρειας χρήσης των ηλεκτρονικών μέσων, που συνήθως ενεργοποιούνται για ιατρικές υπηρεσίες, συνταγογραφήσεις φαρμάκων κλπ.

Τα ηλικιωμένα αυτά πρόσωπα χρειάζονται ειδικότερη υποστήριξη, με υπηρεσίες που περιλαμβάνουν περιοδικές ιατρικές και εργαστηριακές εξετάσεις, επισκέψεις στο σπίτι από κοινωνικούς λειτουργούς και νοσηλευτικό προσωπικό, υγειονομικές συμβουλές, νομική καθοδήγηση και μελέτη συνθηκών δια-

βίωσης.

Σημαντικό μέρος των υπηρεσιών αυτών προσπαθούν να καλύψουν τα διάφορα προγράμματα κοινωνικής πρόνοιας και υποστήριξης.

Αυτά όμως δεν αρκούν, όπως διαφαίνεται στις συγκυρίες των κρίσεων που βιώνει ολόκληρη η κοινωνία.

Όσες υπηρεσίες και αν καθιερώσει για τους ηλικιωμένους η πολιτεία, τίποτα δεν μπορεί να αναπληρώσει την ανθρώπινη επαφή και επικοινωνία που αποτελεί το θεμέλιο της οποιασδήποτε κοινωνικής προσέγγισης.

Ας μη παραβλέπεται ο σημαντικός ρόλος που μπορεί να διαδραματίσει ο ηλικιωμένος, με την μετάδοση των γνώσεων και των εμπειριών του.

Αποτελεί ευθύνη και καθήκον επομένως της ίδιας της κοινωνίας, να μη αδιαφορεί για το ηλικιωμένο μέλος της, που οι συνθήκες της ζωής όρισαν να διάγει μοναχικό βίο.

Όσο και αν ο σύγχρονος αγώνας της ζωής και οι τρέχουσες απαιτήσεις επιβάλλουν στον καθένα ένα συνεχές τρέξιμο, πάντα περισσεύει ο ελάχιστος χρόνος που απαιτείται για την εκδήλωση ενδιαφέροντος, για τον μοναχικό ηλικιωμένο συνάνθρωπο.

Αυτή η ανέξοδη εκδήλωση ενδιαφέροντος, ως έκφραση κοινωνικής ευθύνης, έχει ανεκτίμητη αξία που δεν μπορεί να συγκριθεί με κανένα κοινωνικό πρόγραμμα, όσο ενισχυμένο και αν είναι, καθώς αναδεικνύει τα όποια δυσχερή προβλήματα βιώνει στη ζωή του ο ηλικιωμένος συμπολίτης και δρομολογεί την αντιμετώπισή τους.

Η αναφορά επομένως στην Παγκόσμια Ημέρα Ηλικιωμένων και την κοινωνική ευθύνη που συμβολίζει, ως αποτελέσει αφορμή για γενικότερη περισυλλογή και ως καταστεί συνείδηση ότι η τρίτη ηλικία και τα προβλήματα που την συνοδεύουν, αποτελεί τον ορίζοντα του καθένα και αφορά μακροπρόθεσμα όλους. ■

1976 - 1996 - 2026

Από το «βυθίσατε το Χόρα» στο...
«βυθίζετε τη χώρα»

Γράφει ο Αδαμάντιος Πορφυρός

Μας προκάλεσε, λέει, αίσθηση η δήλωση του Άγγελου Συρίγου ότι στην υπόθεση του καλωδίου στην Κάσο η Ελλάδα έκανε δύο φορές πίσω απέναντι στην Τουρκία.

Εμένα μεγαλύτερη απορία μου προκαλεί το γεγονός ότι ακόμη εκπλησσόμαστε.

Ο Συρίγος δεν μίλησε ως κάποιο στέλεχος της αντιπολίτευσης που αναζητούσε μια ατάκα για να στριμώξει την κυβέρνηση. Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας είναι, πρώην υφυπουργός και καθηγητής Διεθνούς Δικαίου. Είπε κάτι συγκεκριμένο και, όταν του δόθηκε η ευκαιρία να το πάρει πίσω, επέμεινε. «Δεν παίρνω τίποτα πίσω», δήλωσε, χαρακτηρίζοντας όσα είπε επισημονική του άποψη. Από την άλλη, ο κυβερνητικός εκπρόσωπος Παύλος Μαρινάκης δήλωσε κατηγορηματικά ότι «καμία υποχώρηση δεν υπήρξε». Η Εφημερίδα των Συντακτών

Ωραία λοιπόν. Κάπου εδώ υπάρχει ένα θεματάκι.

Ο ένας λέει ότι κάναμε δύο φορές πίσω. Η κυβέρνηση λέει ότι δεν κάναμε ούτε μία. Δεν συζητάμε για μια λεπτομέρεια της καθημερινής πολιτικής. Μιλάμε για άσκηση ελληνικών κυριαρχικών δικαιωμάτων, για τουρκικά πολεμικά πλοία και για ένα έργο στρατηγικής σημασίας.

Ας μας εξηγήσουν τι ακριβώς συνέβη και ας αφήσουν τον καθένα να βγάλει τα συμπεράσματά του.

Προσωπικά, πάντως, άλλη απορία έχω.

Γιατί μας προκαλεί τόση έκπληξη η στάση του Κυριάκου Μητσοτάκη;

Έχοντας, για να χρησιμοποιήσω το σχήμα λόγου, το μισό σημαντικό ΠΑΣΟΚ μέσα στην κυβέρνηση και γύρω από αυτήν, θα μπορούσε να περιμένει κανείς εντελώς διαφορετική φιλοσοφία;

Ρίξτε μια ματιά στα ονόματα.

Μιχάλης Χρυσοχοϊδης, Γιώργος Φλωρίδης, Λίνα Μενδώνη, Κυριάκος Πιερρακάκης, Άκης Σκέρτσος, Γιώργος Γεραπετρίτης, Θοδωρής Λιβάνιος, Ειρήνη Αγαπηδάκη, Θανάσης Κοντογεώργης, Μάριος Θεμιστοκλέους, Μαρία Χαραλαμπογιάννη. Η «Καθημερινή», μόλις πριν

από λίγες ημέρες, κατέγραψε όλα αυτά τα πρόσωπα ως στελέχη που έλκουν την πολιτική καταγωγή τους από τον χώρο της Κεντροαριστεράς. Χρυσοχοϊδης και Φλωρίδης έχουν βέβαια πολύ πιο άμεση σχέση με το ΠΑΣΟΚ της εποχής Σημίτη, ενώ στην περίπτωση άλλων μιλάμε για την ευρύτερη εκσυγχρονιστική και κεντροαριστερή δεξαμενή. Το «μισό σημαντικό ΠΑΣΟΚ», λοιπόν, είναι σχήμα λόγου. Η πολιτική μετάγγιση, όμως, είναι υπαρκτή. Καθημερινή

Άρα προς τι η έκπληξη;

Ξεχάσαμε τόσο γρήγορα τα Ίμια;

Ξεχάσαμε τη νύχτα του Ιανουαρίου του 1996; Ξεχάσαμε το περίφημο «ευχαριστώ την κυβέρνηση των Ηνωμένων Πολιτειών» του Κώστα Σημίτη; Ξεχάσαμε επίσης ότι εκείνη ακριβώς την περίοδο η Τουρκία άρχισε να συστηματοποιεί τη θεωρία περί «γκρίζων ζωνών» στο Αιγαίο;

Για να είμαστε ακριβείς, η Ελλάδα ουδέποτε αναγνώρισε «γκρίζες ζώνες» και η ελληνική θέση παραμένει ότι τέτοιο ζήτημα δεν υφίσταται. Η Τουρκία ήταν εκείνη που διατύπωσε και διεύρυνε αυτή τη θεωρία μετά τα Ίμια. Το αποτέλεσμα, ωστόσο, το γνωρίζουμε. Μια τουρκική αμφισβήτηση που μέχρι τότε δεν είχε αυτή τη μορφή μπήκε για τα καλά στο τραπέζι και παραμένει εκεί τριάντα χρόνια μετά.

Υπάρχει κάτι που η ελληνική πολιτική τάξη συχνά αρνείται να καταλάβει. Στις ελληνοτουρκικές σχέσεις κάθε κρίση αφήνει πίσω της κάτι. Μια φράση, ένα προηγούμενο, μια πρακτική, μια καινούργια απαίτηση. Ακόμη κι όταν το θερμόμετρο πέσει και όλοι επιστρέψουν ευχαριστημένοι στα σπίτια τους επειδή «αποφεύχθηκαν τα χειρότερα», ο λογαριασμός μπορεί να εμφανιστεί χρόνια αργότερα.

Γι' αυτό έχει ενδιαφέρον η σύγκριση με το 1976.

Τότε το «Χόρα» βγήκε στο Αιγαίο και ο Ανδρέας Παπανδρέου είπε το περίφημο «Βυθίσατε το Χόρα».

Για το αν είχε προηγηθεί συνεννόηση με τον Κωνσταντίνο Καραμανλή έχει γίνει μεγάλη συζήτηση. Ο Πέτρος Μολυβιάτης το αρνήθηκε κατηγορηματικά, άνθρωποι

του Ανδρέα Παπανδρέου έδωσαν διαφορετική εκδοχή. Η ιστορική συζήτηση παραμένει ανοιχτή. Καθημερινή

Υπάρχει όμως ένα ερώτημα που δύσκολα αποφεύγεται. Έχει καμία σχέση ο Ανδρέας Παπανδρέου με τον Κώστα Σημίτη;

Έχει καμία σχέση ο Κωνσταντίνος Καραμανλής με τον Κυριάκο Μητσοτάκη;

Δεν αναφέρομαι σε πολεμοχαρείς κορώνες. Ούτε θεωρώ σοβαρή εξωτερική πολιτική το να ζητά κανείς κάθε τρεις και λίγο να βυθίζουμε τουρκικά πλοία. Η Ελλάδα οφείλει να μιλά με την Τουρκία, να αποφεύγει τις άσκοπες εντάσεις και να χρησιμοποιεί κάθε διπλωματικό μέσο που διαθέτει.

Κάπου, όμως, υπάρχει και μια γραμμή.

Αποφασίζεις ότι δικαιούσαι να κάνεις έρευνες. Στέλνεις τα πλοία σου. Εμφανίζεται η Τουρκία με πέντε πολεμικά και οι εργασίες σταματούν. Ο Συρίγος περιγράφει αυτή την εξέλιξη ως υποχώρηση για λόγους τακτικής και μάλιστα ανέφερε ότι μέχρι το 2024 είχαν τοποθετηθεί επτά καλώδια στην Ανατολική Μεσόγειο χωρίς η Τουρκία να έχει προηγουμένως εμποδίσει αντίστοιχη διαδικασία. Η Εφημερίδα των Συντακτών

Μετά αρχίζουν οι... λεξομαχίες.

Ήταν «υποχώρηση»; Ήταν «ελιγμός»; Ολοκληρώθηκε μήπως η συγκεκριμένη φάση; Θα συνεχίσουμε αργότερα; Υπήρξαν τεchnικοοικονομικοί λόγοι;

Συγγνώμη, αλλά κάποια στιγμή τα πολλά λόγια αρχίζουν να θολώνουν μια πολύ απλή εικόνα.

Το κρίσιμο ερώτημα είναι τι κατάλαβε η Άγκυρα.

Αν κατάλαβε ότι η εμφάνιση πέντε πολεμικών πλοίων αρκεί για να αλλάξει ο ελληνικός σχεδιασμός, αυτό είναι κάτι που πρέπει να μας απασχολήσει σοβαρά. Ο τρόπος που θα το βαφτίσουμε για εσωτερική κατανάλωση έρχεται δεύτερος.

Κάπου εδώ επανέρχονται και τα περιβόητα «ήρεμα νερά».

Καλοδεχούμενα τα ήρεμα νερά. Κανένας λογικός άνθρωπος δεν θέλει φρεγάτες με τα πυροβόλα στραμμένα η μία απέναντι στην άλλη στο Αιγαίο.

Η ηρεμία όμως έχει αξία όταν στηρίζεται στον σεβασμό. Αν για να παραμένουν τα νερά ήρεμα πρέπει εμείς κάθε τόσο να αναβάλλουμε κάτι που θεωρούμε νόμιμο δικαίωμά μας, τότε αργά ή γρήγορα θα πρέπει να συζητήσουμε και το τίμημα αυτής της ηρεμίας.

Ιδίως τώρα.

Ο Κυριάκος Μητσοτάκης έχει δηλώσει επανειλημμένα ότι οι εθνικές εκλογές θα γίνουν την άνοιξη του 2027. Συνεπώς, η χώρα βρίσκεται πλέον στην τελική ευθεία προς τις κάλπες. Ο Πρωθυπουργός της Ελληνικής Δημοκρατίας

Αυτό κάνει την περίοδο ακόμη πιο ευαίσθητη.

Η απέναντι πλευρά μπορεί να μπει στον πειρασμό να

δοκιμάσει τα αντανakλαστικά μιας κυβέρνησης που βαδίζει προς εκλογές. Υπάρχει συγχρόνως ένας κίνδυνος εξίσου σοβαρός στο εσωτερικό. Να μπουν τα ελληνοτουρκικά στον προεκλογικό μύλο και να εργαλειοποιηθεί μια ένταση, μια κρίση ή ακόμη και η διαχείρισή της.

Οι εθνικές υποθέσεις δεν προσφέρονται για τέτοια παιχνίδια.

Η ιστορία, πάντως, έχει έναν σατανικό τρόπο να δημιουργεί συγκρίσεις.

Το 1976 είχαμε τον Ανδρέα Παπανδρέου να φωνάζει «Βυθίσατε το Χόρα».

Το 1996 είχαμε τον Κώστα Σημίτη, τα Ίμια και το «ευχαριστώ» στους Αμερικανούς.

Σήμερα έχουμε μια κυβέρνηση στην οποία η σημιτική και εκσυγχρονιστική σχολή σκέψης όχι μόνο έχει βρει χώρο, αλλά βρίσκεται σε καίρια σημεία της εξουσίας.

Ο Κυριάκος Μητσοτάκης, κατά τη δική μου ανάγνωση, ακολουθεί όλο και περισσότερο αυτή τη σχολή στα ελληνοτουρκικά.

Τα σημιτικά καμώματα, όμως, δεν άφησαν πίσω τους και τις πιο ευχάριστες αναμνήσεις.

Ας το έχουμε στον νου μας, ειδικά όσο πλησιάζουμε προς τις κάλπες.

Γιατί από το «Βυθίσατε το Χόρα» μέχρι το «βυθίζετε τη χώρα» η απόσταση μπορεί να φαίνεται μεγάλη.

Καμιά φορά, όμως, μικραίνει επικίνδυνα. ■

ΣΤΑΔΙΟΥ 111
ΒΕΡΟΙΑ

DELIVERY

 111 Γυράδικο - Βέροια

 111gyradiko

 111 ΓΥΡΑΔΙΚΟ

23310 21115

ΔΥΟ... ΛΟΓΙΑ

του γιατρού Νίκου Γρηγοριάδη

Είναι πολύ δύσκολη αρχή για τα ανείπωτα «δυο λόγια».

Ας βάλουμε μια αρχή για την τάξη του κειμένου, αφού τέλος δεν θα βρούμε, κι ας πάρουμε για ντεμπούτο τον γνωστό Ιπποκράτη. Τον πρώτο στην τάξη Γιατρό, στο πρόσωπο του οποίου αναφέρονται όλοι οι προηγούμενοι, οι τωρινοί και οι επόμενοι που ασκούν το λειτούργημά τους προς τον Άνθρωπο —διαχρονικά, ιερά και αμόλυντα.

Μήπως υπάρχει δεύτερος μετά από αυτόν, ισάξιος στην ιεραρχία; Μάλλον όχι, είναι μια ουδέτερη, μετριοπαθής απάντηση.

Όποιος νομίζει ότι υπηρέτησε επιστημονικά, ορθά, απεριόριστα και χωρίς συμβιβασμούς την Ιατρική, ας κάνει ένα βήμα μπροστά για να ξεχωρίσει, να διακριθεί σαν επιστημονικός αστέρας και να κριθεί από τους άλλους συναδέλφους του. Μάλλον δεν θα βρεθεί κανείς.

Ο λόγος είναι ότι η Ιατρική Επιστήμη στην ολότητά της είναι τόσο κορυφαία, που δεν μπορεί να την αγκαλιάσει ο ανθρώπινος νους. Πολύ περισσότερο μάλιστα στις μέρες μας, όπου συγκρίνουμε κατ' ανάγκη τον Άνθρωπο με τις γνώσεις της Τεχνητής Νοημοσύνης, τα πράγματα γίνονται ακόμη δυσκολότερα.

Ο Πατέρας της Ιατρικής προσέφερε τα μέγιστα γιατί διαχώρισε την επιστήμη από τον τσαρλατανισμό, σε μια εποχή που όλοι ήταν «κομπογιαννίτες», και προσέφερε έναν Ιατρικό Όρκο ως πυξίδα μέχρι σήμερα. Είναι άξιο απορίας πώς, μετά από τόσες εκατονταετίες και με τόσα Ανώτατα Ιδρύματα που έχουν ως κύριο έργο την προσφορά γνώσεων και την εκπαίδευση νέων επιστημόνων, δεν κατορθώθηκε να εξαλειφθούν οι εμπειροτέχνες που είναι αμέτρη-

τοι παγκοσμίως.

Θα αναφέρω, χάριν της συζήτησης, το «θαυματουργό» νερό για κάθε νόσο με τις ιαματικές του ιδιότητες.

Μάλιστα, είδα στο ψυγείο ασθενούς με τραυματική παράλυση κάτω άκρων, νερό σε μπουκάλι «αγιασμένο», φερμένο υπό άκρα μυστικότητα. Υπήρχε η πίστη πως θα βάδιζε ο παράλυτος πίνοντας αυτό το νερό.

Όλα λοιπόν είναι για χρόνια μπερδεμένα.

Σήμερα, ο «σπεσιαλίστας» ειδικός που κάνει ενεσσοθεραπεία, στο ένα χέρι κρατάει μια σύριγγα με σταγόνες θαυματουργού φαρμάκου και με το άλλο αρπάζει την αμοιβή στην τσέπη του σαν ταχυδακτυλουργός.

Όταν η Επιστήμη μπερδεύεται με διάφορες μη ιατρικές σκέψεις και ακαθόριστες εμπορικές δοξασίες, γίνεται πανουργία.

Ας διαχωρίσουμε την υπάρχουσα κατάσταση στο πραγματικό της μέγεθος.

Στον πλανήτη Γη, δυστυχώς, φαίνεται να μην υπάρχει «καθαρή» Ιατρική στην ιδεολογία της.

Αυτή η ιδέα της Ιατρικής υπάρχει μόνο στη θεότητά της. Το άλλο είναι σαμανισμός.

Η Υγεία λοιπόν έχει τη μικρότερη ποσότητα «μολυσμένης» Ιατρικής.

Όποιος, όποτε και οπουδήποτε γίνει τοξικός, δεν καθαρίζει. Διαστρέφει την Ιατρική με το χρήμα.

Όλα γίνονται τράπεζα πίστεως.

Στις μέρες μας, οι παροικούντες έμποροι με τα «κενά δαιμόνια» δεν εξαλείφονται με κανέναν αλγόριθμο. Ξέρουν να λειτουργούν στα σιωπηλά και σκιερά μέρη. Καμία δίωξη και κανένας νόμος δεν θα τους σταματήσει. Τα πα-

ράσιτα επιβιώνουν. Η δικαίωση για τις βλάβες που προκαλούν οι χειρισμοί και τα λάθη δεν ζωντανεύει πεθαμένους.

Θα πουλάνε «ελπίδα», «ομορφιά», «εξουσία» —ό,τι ζητάει ο άνθρωπος δηλαδή στο παζάρι.

Οι ιδέες μεγαλείου είναι συνυφασμένες και δομημένες στην εγκεφαλική του ουσία. Ό,τι πιο αγοραίο υπάρχει στο κρεβάτι του Προκρούστη ακούει στο όνομα Ελπίδα.

Η περίοδος της Μαγείας δεν εξαλείφθηκε ποτέ, αφού οι ίδιοι οι επιστήμονές της γίνονται «μάγοι».

Εξ ονόματος της Αιωνιότητας, άνθρωποι πουλάνε αέρα και γίνονται πλούσιοι. Η διαφθορά της συνείδησης είναι επιστήμη, όπως είναι και η ακεραιότητά της.

Μήπως δόθηκε στην καθημερινότητα το πρότυπο μέτρο της Επιστημονικής Αρετής και Ορθότητας; Όχι βέβαια.

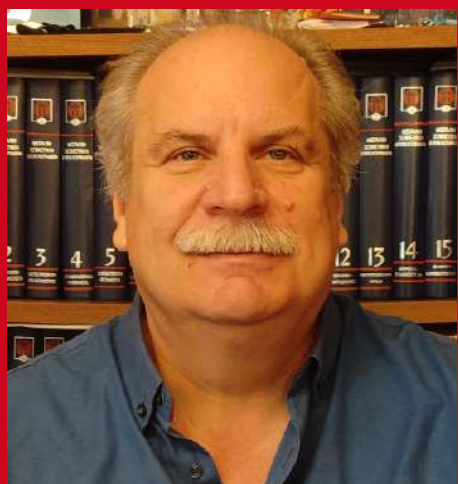
Ο ένας πατάει τον άλλον για να ανεβεί ψηλότερα.

Ποιος θα επιβιώσει στην κορυφή. Ο πιο διαπλεκόμενος.

Όταν λοιπόν κάποτε θα βγάλουν τα χέρια από τη χρήση ιατρικών οπλικών συστημάτων εναντίον της Ιατρικής, τότε θα το καταλάβουν όλοι. Έχει ανάγκη το ιατρικό περιβάλλον και όλοι οι φροντιστές Υγείας να περιβληθούν με τον μανδύα της Ηθικής. Δεν χρειάζονται επαγγελματίες κομπογιαννίτες στον ιατρικό χώρο, οποιασδήποτε χρησιμότητας, εξειδίκευσης και δομής παροχής ιατρικών βοηθειών.

Η Ιατρική Ηθική είναι γνωστή από τον πρώτο διδάξαντα, από τον Πατέρα της. Κάποτε πρέπει να γίνει το πρώτο βήμα της ιατρικής αποτοξίνωσης.

ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ ΝΙΚΟΣ - ΓΙΑΤΡΟΣ.■

γράφει ο **Αλέκος Χατζηκώστας****ΑΡΘΡΟΓΡΑΦΙΑ** στην εφ. **InVeria**

Και πάλι ορισμένες σκέψεις για τις ελληνοτουρκικές σχέσεις του Αλέκου Χατζηκώστα*

Η κυβέρνηση κάνει λόγο για «ελεγχόμενη αντιπαράθεση», μετά την πρόσφατη Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ. Σερβίζει μάλιστα αυτό προπαγανδιστικά με αναφορές περί «ισχυρών συμμάχων» και «διαφορετικών δεδομένων» που δημιουργεί η παρουσία γαλλικών και αμερικάνικων μονοπωλίων, όπως και η αναβαθμισμένη σχέση με το κράτος - δολοφόνο Ισραήλ.

Η πραγματικότητα όμως στον φλεγόμενο από πολέμους κόσμο μα είναι διαφορετική. Αναμφίβολα οι ελληνοτουρκικές σχέσεις κινούνται σε τροχιά όξυνσης και μέσα από πολλά κανάλια επιχειρείται να δηλητηριαστεί η λαϊκή σκέψη από την αστική ερμηνεία των εξελίξεων, να αποκρυφτούν οι βασικές αιτίες των προβλημάτων.

Στόχος της κυρίαρχης πολιτικής και προπαγάνδας είναι να εγκλωβιστεί ο λαός στη λεγόμενη «εθνική ενότητα», σε εθνικιστικά συνθήματα και πολεμοκάπηλες κραυγές.

Το αποτύπωμα στα Ελληνοτουρκικά, η βάση τους, είναι η προσπάθεια των δύο αστικών τάξεων να κατοχυρώσουν και να επεκτείνουν τον ζωτικό τους χώρο με μεγαλύτερη εμπλοκή στον πόλεμο και νέες συμμαχίες, διεκδικώντας αναβαθμισμένους ρόλους στο μοίρασμα της ιμπεριαλιστικής λείας. Η αντιπαράθεση μόνο «ελεγχόμενη» δεν είναι, σε συνθήκες που φουντώνει ο ιμπεριαλιστικός πόλεμος σε Ουκρανία και Μ. Ανατολή και πέφτουν το ένα μετά το άλλο τα κομμάτια του ντόμινο στην περιοχή.

Η ένταση ανάμεσα στα δύο κράτη έχει πίσω της μια επικίνδυνη ιστορική διαδρομή. Η Ελλάδα και η Τουρκία εντάχθηκαν στο ΝΑΤΟ το 1952, διατηρούν και αναπτύσσουν στρατηγικές σχέσεις με τις ΗΠΑ, διαθέτουν αμερικανικές βάσεις και συνδέονται με την ΕΕ, η Ελλάδα ως μέλος και η Τουρκία ως υποψήφιο μέλος. Πάνω στον άξονα της ευρωατλαντικής στρατηγικής διαμορφώνουν την πολιτική τους, καθορίζουν προτεραιότητες, σύμφωνα με τα συμφέροντα και τις επιδιώξεις των καπιταλιστών.

Ο ανταγωνισμός των αστικών τάξεων έχει οδηγήσει σε εντάσεις και κρίσεις. Το 1974, με την τουρκική εισβολή - κατοχή στην Κύπρο, το 1976 και το 1987 για τις θαλάσσιες ζώνες, το 1996 στα Ιμια, το 2006 όταν τουρκικό και ελληνικό μαχητικό

F-16 συγκρούστηκαν νοτιοανατολικά της Καρπάθου με αποτέλεσμα τον θάνατο του σημαγού Κ. Ηλιάκη, το 2018 που τουρκική ακταιωρός εμβόλισε σκάφος του Λιμενικού, το 2020 με τις παραβιάσεις του ερευνητικού πλοίου «Ορούτς Ρέις» στο Καστελόριζο.

Η αστική τάξη της Τουρκίας, ενισχύοντας σταδιακά τις θέσεις της και ιδίως μετά την ανατροπή του σοσιαλισμού στην ΕΣΣΔ, διέυρνε τις απαράδεκτες διεκδικήσεις στο Αιγαίο και στην Ανατολική Μεσόγειο, αξιοποιώντας τη στάση των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων του ευρωατλαντισμού.

Η «καύσιμη ύλη» συσσωρεύεται και παρά τα παζάρια για συμβιβασμό οι διαφορές παραμένουν και τροφοδοτούνται από τις εξελίξεις στην περιοχή, διαμορφώνοντας όρους νέων κρίσεων, ακόμα και με τη χρησιμοποίηση στρατιωτικών μέσων.

Το συμπέρασμα είναι αδιαμφισβήτητο. Στο πλαίσιο της αστικής εξουσίας και της ΝΑΤΟικής συμμαχίας, καταπατιέται το δικαίωμα των λαών να ζήσουν ειρηνικά, οι διμερείς σχέσεις επιδεινώνονται και πολλαπλασιάζονται οι κίνδυνοι.

Αυτήν την περίοδο προβάλλεται ιδιαίτερα ο βασικός κορμός των διεκδικήσεων του τουρκικού κράτους, με νέα στοιχεία, στο πλαίσιο του δόγματος της «Γαλάζιας Πατρίδας», που συνιστά ευθεία αμφισβήτηση των συνόρων και των κυριαρχικών δικαιωμάτων μεγάλου αριθμού ελληνικών νησιών. Απέναντι σε αυτό οι κυβερνώντες προβάλλουν την ελληνογαλλική συμμαχία και ανακαλύφθηκε ο νέος «σωτήρας», η γαλλική πολυεθνική εταιρεία «Meridiam», που αναπτύσσει οικονομικές δραστηριότητες στην τουρκική αγορά, της τάξης των 2,3 δισ. ευρώ, ενώ αναζητείται σενάριο νέου συμβιβασμού με τις τουρκικές αρχές για τη διεξαγωγή των σχετικών ερευνών.

Πολύ σοβαρός παράγοντας στην όξυνση των ελληνοτουρκικών σχέσεων είναι η στρατηγική, οικονομική και πολιτική συμμαχία της Ελλάδας με το κράτος - δολοφόνο Ισραήλ, που διατηρεί για δεκαετίες την κατοχή σε παλαιστινιακά εδάφη και ευθύνεται για τη γενοκτονία του παλαιστινιακού λαού, τις επιθέσεις κατά του Ιράν, τα εγκλήματα στον Λίβανο, την κατοχή λιβανέζικων και συριακών εδαφών. Η ελληνική κυβέρνηση

με τη συνενοχή του ΠΑΣΟΚ και του ΣΥΡΙΖΑ, με τον Τσίπρα ή στη συνέχεια, καμαρώνει για τις σχέσεις αυτές και βάζει τη χώρα στη δίνη των ανταγωνισμών των αστικών τάξεων του Ισραήλ και της Τουρκίας για τον έλεγχο της Συρίας και της ευρύτερης περιοχής, τους ενεργειακούς και πολεμικούς σχεδιασμούς.

Η κατάσταση περιπλέκεται μετά την υπογραφή της Συμφωνίας Ελλάδας - Ισραήλ για την αποκαλούμενη «Ασπίδα του Αχιλλέα», που θα στοιχίσει στον λαό 3 δισ. ευρώ.

Οι αναφορές και των δύο πλευρών για «προβολή ισχύος στο πεδίο» προετοιμάζουν το έδαφος και ο λαός δεν μπορεί να γίνει θεατής, να συρθεί στο πολεμικό σφαγείο για τα συμφέροντα της πλουτοκρατίας. Η κυβέρνηση και οι άλλες πολιτικές δυνάμεις παίζουν με τη φωτιά. Καλλιεργούν ψεύτικες προσδοκίες ποντάροντας στις ΗΠΑ, στο ΝΑΤΟ, στην ΕΕ και στις άλλες ιμπεριαλιστικές συμμαχίες, που προωθούν τα δικά τους συμφέροντα στην περιοχή και διατηρούν στρατηγικές σχέσεις με την αστική τάξη της Τουρκίας, στον ανταγωνισμό και την πολεμική προετοιμασία με τη Ρωσία και την Κίνα.

Η υπεράσπιση της εδαφικής ακεραιότητας της χώρας συνδέεται με την πάλη για το ξερίζωμα της εκμετάλλευσης και των αιτιών των ιμπεριαλιστικών πολέμων, με την πάλη για την ανατροπή του καπιταλισμού και την οικοδόμηση του σοσιαλισμού, που είναι ο μοναδικός δρόμος για την ανάπτυξη αμοιβαία επωφελών σχέσεων με τους άλλους λαούς, που δεν έχουν τίποτα να μοιράσουν. Αυτή είναι πατριωτική και διεθνιστική προσφορά σε πλήρη αντιστοιχία με τα εργατικά - λαϊκά συμφέροντα. Απέναντι στην καπιταλιστική βαρβαρότητα, προβάλλει η κοινή πάλη των λαών για καμία αλλαγή των συνόρων και των Συνθηκών που τα καθορίζουν, για απαίτηση να γίνει σεβαστή η θέληση των δύο γειτονικών λαών πως επιθυμούν και διεκδικούν να ζήσουν ειρηνικά, και με τον κοινό τους αγώνα μπορούν να γίνουν πρωταγωνιστές, να ανοίξουν τον δρόμο της ανατροπής του συστήματος της εκμετάλλευσης και των πολέμων

* Δημοσιογράφος - συγγραφέας ■

ex αιρετικά

Η στήλη που σπάει τα... δόγματα

Με την υπογραφή του
Νίκου Βουδούρη

◆ Περίεργη εποχή ξημερώνει, κυρία μου, στα πολιτικά πράγματα.

Κάποτε, η αντιπαράθεση επιχειρημάτων ήταν αυτή που θα καθόριζε σε πρώτη φάση τη δυναμική ενός υποψηφίου και, αν κατάφερνε να εκλεγεί, το έργο του.

Τώρα τα κριτήρια είναι άλλα... Είναι ή δεν είναι λαμόγιο, ποιος κάνει ή δεν κάνει παράνομες πράξεις, ποιος εμπλέκεται σε σκάνδαλα και ποιος όχι...

Δεν ισχυρίζομαι ότι δεν πρέπει να ελέγχονται όλοι, αντιθέτως το θεωρώ απαραίτητο.

Απλώς, βλέποντας πως υπάρχει συνεχώς «ψωμί» για έρευνες και πως αυτές οι έρευνες πλήττουν πολιτικά τα άτομα τα οποία μπαίνουν στο μικροσκόπιο, οδηγούμαι στο παραπάνω συμπέρασμα, πρόχειρο ενδεχομένως.

◆ Σε μια κοινωνία που είσαι καλός μέχρι αποδείξεως του εναντίου, εύκολα μπορεί να αντιστραφούν οι όροι.

και να είσαι σκάρτος που απλά δεν σε έχουν ξεμπροστιάσει ακόμα.

Η ούτως ή άλλως απαξιωμένη πολιτική ζωή θα χάσει κάθε ίχνος αξιοπιστίας και μετά, χαράς ευαγγέλια για κάθε ακραία φωνή.

Το ωραίο είναι ότι πολλές φορές το ξήλωμα του πολιτικού πουλόβερ δεν ξεκινά από αντιπάλους άλλων παρατάξεων, αλλά από... φίλια πυρά.

Μια κατάσταση καθόλου κανονική, ένα θολό μπόρεμα που δεν ξέρεις τι και ποιον να πιστέψεις και που στο τέλος όλοι βγαίνουν χαμένοι.

Αν είχαμε κράτος σοβαρό, με θεσμούς και διαφάνεια, δεν θα υπήρχε έδαφος για τέτοιες πρακτικές.

Αφού όμως δεν έχουμε, με ευθύνη και των άμεσα θιγόμενων πολλές φορές, ας τα... λουστούμε όλοι μαζί.

◆ Ζούμε σε μια εποχή κατά την οποία επικρατεί το φαίνεσθαι, το πασπάλισμα, η επικοινωνιακή χρυσόσκονη και όχι η ουσία.

Μέσα σε αυτό το σκηνικό, η αμετροέπεια, η αλαζονεία και οι κινήσεις εντυπωσιασμού δημιουργούν ένα εκρηκτικό μείγμα.

Αν βάλεις δε και τα παιχνίδια επιχειρηματικών και δημοσιογραφικών ομίλων που κατά καιρούς βλέπουμε, αντιλαμβάνεστε πως δεν υπάρχουν εμφανείς ελπίδες σύντομης εξυγίανσης της πολιτικής ζωής, δηλαδή της απομάκρυνσης των φαύλων και του εξοστρακισμού των βέβηλων.

ΥΓ:

Το έχω πει και στο πρόσφατο παρελθόν, τη 1η είδηση, αληθή ή ψευδή, τη διαβάζουν 100. Τη 2η, αν χρειαστεί για αποκατάσταση, θα τη δουν μόνο 10... Γι' αυτό και τα fake news έχουν τόσο μεγάλη διαδραστικότητα.

ΥΓ2:

Οκτώβρης, μήνας παρελάσεων, Ελευθερίων και... όμορφων δράσεων από πολλούς φορείς και συλλόγους. Με το καλό όλα!